

Veen is helemaal in. De ecologische waarde van veengronden wordt tegenwoordig erg op prijs gesteld. Veengronden zijn nuttig als spons voor een tijdelijk teveel aan regenwater.

In Nederland is veel veen gewonnen om turf van te maken en op te stoken. Een aardige illustratie daarvan geeft Geert Mak in zijn boek 'Hoe God verdween uit Jorwerd'. De auteur citeert de Romeinse militair Gaius Plinius Secundus, die ongeveer 50 na Christus een rondreis maakte door Noord-Nederland: "Ze pakken modder met de hand, drogen die, meer in de wind dan in de zon, en met deze aarde als brandstof verwarmen zij hun voedsel en hun eigen, door de noorderkou verkleumde ingewanden. Als drinken hebben ze alleen maar regenwater, dat ze in kuilen bij de ingang van hun huizen bewaren. En zulke volken zeggen slaven te worden, wanneer ze door het Romeinse volk worden overwonnen!"

Als we veengronden teveel ontwateren dan oxideren zij, waarbij nogal wat broeikasgassen vrijkomen. Bouwen op veen is niet handig. Dat kunnen we goed zien in Gouda, waar tuinen en stoepen telkens maar weer verzakken.

Als student in Wageningen maakte ik voor het eerst kennis met veengronden. Een zomerpracticum veldbodembodemkunde bracht ons naar het prachtige Korenburgerveen in Winterswijk. En in Ierland bezochten wij een elektriciteitscentrale die op veen werd gestookt.

Mijn echte vuurdoop kreeg ik bij de Dienst Bodemkartering in Suriname. Daar moest ik bodemkaarten maken van zwampen in de kustvlakte. Soms zakten we tot aan onze oksels in het veen. Bij thuiskomst weigerde onze hond mij te begroeten, wegens de niet te harden stank!

Vorige maand kwamen de leden van de Nederlandse Bodemkundige Vereniging in Assen bijeen. Een van de onderdelen was het uitkiezen van de meest kenmerkende bodem in Nederland. Voorlopig staat de koopveengrond op de eerste plaats. Via de website van de vereniging kunt u nog steeds uw stem uitbrengen.

Door een erfenis ben ik in het bezit gekomen van een doos met turven. Wie een turfje wil hebben, kan zich bij mij melden.

De laatste veengronden zouden we moeten koesteren.